

משנה לג ע"א

המודר הנאה מחבירו... מחזיר לו את אבידתו. מקום שנוטלין עליה שכר תפול הנאה להקדש.

לישנא קמא (לג ע"ב)

	בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה	בשנכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר
חד אמר	מחזיר	לא מחזיר (דקא מהני ליה פרוטה דרב יוסף)
וחד אמר	(דכי מהדר ליה מידעם דנפשיה קא מהדר ליה)	מחזיר (ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכיח)

פליגי בה ר' אמי ור' אסי : חד אמר : לא שנו אלא בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה, דכי מהדר ליה מידעם דנפשיה קא מהדר ליה, אבל נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר לא קא מהדר ליה, דקא מהני ליה פרוטה דרב יוסף. וחד אמר : אפי' נכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר מהדר ליה ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכיח.

תנן : מקום שנוטלין עליה שכר תפול הנאה להקדש - בשלמא למ"ד אפילו בשנכסי בעל אבידה אסורים על מחזיר נמי מהדר, היינו דקתני מקום שנוטלין עליה שכר תפול הנאה להקדש, אלא למ"ד כשנכסי בעל אבידה אסורים על מחזיר לא מהדר אמאי תפול הנאה להקדש? אחדא קתני.

לישנא בתרא (לד ע"א)

	בשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה	בשנכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר
חד אמר	לא מחזיר (משום דקא מהני ליה)	מחזיר
וחד אמר	(דכי מהדר ליה מידי דנפשיה קמהדר ליה)	(משום פרוטה דרב יוסף לא שכיח)

איכא דמתני לה בהאי לישנא :

פליגי בה ר' אמי ור' אסי : חד אמר : לא שנו אלא בשנכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר, ומשום פרוטה דרב יוסף לא שכיח, אבל נכסי מחזיר אסורים על בעל אבדה לא מהדר ליה משום דקא מהני ליה. וחד אמר : אפי' נכסי מחזיר אסורים על בעל אבידה מותר, דכי מהדר ליה מידי דנפשיה קמהדר ליה.

תנן : מקום שנוטלין עליה שכר תפול הנאה להקדש - בשלמא למ"ד אפילו בשנכסי מחזיר אסורים על בעל אבידה מהדר, היינו דמתרץ מקום, אלא למ"ד בשנכסי מחזיר אסורין ולא מהדר היכי מתרץ מקום? קשיא.